

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

 WARSZAWA.

Nr. 15.

 1 sierpnia 1929.

T R E Ś Ć :

ZARZĄDZENIE

Str.

- Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 lipca 1929 r. w sprawie ustalenia terminu wprowadzenia stroju urzędowego dla sędziów i prokuratorów Sądu Najwyższego 202

KOMUNIKATY:

- w sprawie podziału miasta Łodzi oraz powiatów: łódzkiego, brzezińskiego i łaskiego na rewiry egzekucyjne, dokonanego na mocy § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 grudnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 942) 202
- w sprawie przejmowania materiałów uzbrojenia od władz administracyjnych i sądowych 206
- w sprawie przyjmowania papierów wartościowych przez władze i urzędy państwowe jako wadja i kaucje zabezpieczające interesy Skarbu 209

- INSTRUKCJA dla Centralnej Apteki Działów Pracy Więzień, wydana przez Ministerstwo Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i Najwyższą Izbą Kontroli. 211

- UZUPEŁNIENIE do wykazu zaliczek w znaczkach sądowych Dz. Urz. Nr. 5/26. 216
-

Z A R Z A D Z E N I E

Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 lipca 1929 r. w sprawie ustalenia terminu wprowadzenia stroju urzędowego dla sędziów i prokuratorów Sądu Najwyższego.

Na podstawie § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25-go czerwca 1929 r. w sprawie wprowadzenia togi i biretu jako stroju urzędowego dla sędziów i prokuratorów przy rozprawach (Dz. U. R. P. Nr. 47 poz. 394) wprowadzam z dniem 1 października 1929 r. strój urzędowy dla sędziów i prokuratorów Sądu Najwyższego.

Minister Sprawiedliwości: *St. Car*

K O M U N I K A T

w sprawie podziału miasta Łodzi oraz powiatów: łódzkiego, brzezińskiego i łaskiego na rewiry egzekucyjne, dokonanego na mocy § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 grudnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 942).

Wobec powiększenia dotychczasowej liczby komorników w okręgu sądu okręgowego w Łodzi o dwa stanowiska oraz wobec zawakowania trzeciego stanowiska komornika sądu grodzkiego w Łodzi, — prezes sądu okręgowego w Łodzi dokonał podziału terytorjum należącego do właściwości sądu grodzkiego w Łodzi z wyjątkiem miasta Rudy Pabjanickiej i gminy Radogoszcz na 16 rewirów egzekucyjnych oraz wyznaczył komornika do ustanowionego 17-go rewiru egzekucyjnego do czynności związanych ze skierowaniem egzekucyj do nieruchomości (opis i sprzedaż), tudzież zmienił i ustalił podział i siedziby komorników w powiatach: łódzkim, brzezińskim i łaskim w sposób następujący:

ŁÓDŹ I CZĘŚĆ POWIATU ŁÓDZKIEGO.

1 rewir — stanowi terytorjum objęte: wschodnią stroną ul. Pabjanickiej od granicy miasta do ul. Piotrkowskiej, wschodnią stroną ul. Piotrkowskiej do ul. Emilji, południową stroną ul. Emilji do ul. Przędzalnianej, zachodnią stroną ul. Przędzalnianej do ul. Miljonowej, południową stroną ul. Miljonowej do granicy miasta i granicą miasta do ul. Pabjanickiej.

2 rewir — stanowi terytorjum objęte: północną stroną ul. Miljonowej od granicy miasta do ul. Przędzalnianej, wschodnią stroną ul. Przędzalnianej do ul. Emilji, północną stroną ul. Emilji do ul. Piotrkowskiej, wschodnią stroną ul. Piotrkowskiej do ul. Głównej, południową stroną ul. Głównej i Rokicińskiej do ul. Zagajnikowej, wschodnią stroną ul. Zagajnikowej do toru kolejowego, południową stroną toru kolejowego do granicy miasta i granicą miasta do ulicy Miljonowej.

3 rewir — stanowi terytorjum objęte: północną stroną ul. Rokicińskiej i Głównej od ul. Zagajnikowej do ul. Piotrkowskiej, wschodnią stroną ul. Piotrkowskiej do ul. Nawrot, południową stroną ul. Nawrot do ul. Kilińskiego, wschodnią stroną ul. Kilińskiego do ul. Przejazd, południową stroną ul. Przejazd do ul. Zagajnikowej i zachodnią stroną ul. Zagajnikowej do ul. Rokicińskiej.

4 rewir — stanowi terytorjum objęte: północną stroną ul. Nawrot od ul. Kilińskiego do ul. Piotrkowskiej, wschodnią stroną ul. Piotrkowskiej do ul. Moniuszki, południową stroną ul. Moniuszki do ul. Sienkiewicza, wschodnią stroną ul. Sienkiewicza do ul. Kolejowej, południową stroną ul. Kolejowej do ul. Kilińskiego i zachodnią stroną ul. Kilińskiego do ul. Nawrot.

5 rewir — stanowi terytorjum objęte: północną stroną toru kolejowego od granicy miasta do ul. Zagajnikowej, zachodnią stroną ul. Zagajnikowej do ulicy Przejazd, północną stroną ul. Przejazd do ul. Kilińskiego, wschodnią stroną ul. Kilińskiego do ul. Kolejowej, północną stroną ul. Kolejowej do ul. Sienkiewicza, zachodnią stroną ul. Sienkiewicza do ul. Moniuszki, północną stroną ul. Moniuszki do ul. Piotrkowskiej, wschodnią stroną ul. Piotrkowskiej do ul. Narutowicza, południową stroną ul. Narutowicza do ul. Kilińskiego, wschodnią stroną ul. Kilińskiego do ul. Cegielnianej, południową stroną ul. Cegielnianej do ul. Wierzbowej, zachodnią stroną ul. Wierzbowej do ul. Narutowicza, południową stroną ul. Narutowicza do ul. Konstytucyjnej, wschodnią stroną ul. Konstytucyjnej do ul. Pomorskiej, południową stroną ul. Pomorskiej do granicy miasta i granicą miasta do toru kolejowego.

6 rewir — stanowi terytorjum objęte: północną stroną ul. Narutowicza od ul. Kilińskiego do ul. Piotrkowskiej, wschodnią stroną ul. Piotrkowskiej do ul. Południowej, południową stroną ul. Południowej do ul. Nowo-Targowej, zachodnią stroną ul. Nowo-Targowej do ul. Cegielnianej, północną stroną ul. Cegielnianej do ul. Kilińskiego i zachodnią stroną ul. Kilińskiego do ul. Narutowicza.

7 rewir — stanowi terytorjum objęte: zachodnią stroną ul. Konstytucyjnej od ul. Pomorskiej do ul. Narutowicza, północną stroną ul. Narutowicza do ul. Wierzbowej, wschodnią stroną ul. Wierzbowej do ul. Cegielnianej, północną stroną ul. Cegielnianej do ul. Nowo-Targowej, wschodnią stroną ul. Nowo-Targowej do ul. Południowej, północną stroną ul. Południowej do ul. Piotrkowskiej, wschodnią stroną ul. Piotrkowskiej, Placu Wolności i ul. Nowomiejskiej do ul. Północnej, południową stroną ul. Północnej do ul. Solnej, zachodnią stroną ul. Solnej do ul. Pomorskiej i południową stroną ul. Pomorskiej do ul. Konstytucyjnej.

8 rewir — stanowi terytorjum objęte: północną stroną ul. Pomorskiej od granicy miasta do ul. Solnej, wschodnią stroną ul. Solnej do ul. Północnej, północną stroną ul. Północnej do ul. Nowomiejskiej, wschodnią stroną ul. Nowomiejskiej do Starego Rynku, południową stroną Starego Rynku i ul. Aleksandryjskiej do ul. Franciszkańskiej, wschodnią stroną ul. Franciszkańskiej do ulicy Lwowskiej, południową stroną ul. Lwowskiej i Chłodnej do ul. Spornej, wschodnią stroną ul. Spornej do ul. Smutnej, południową stroną ul. Smutnej do granicy miasta i granicą miasta do ul. Pomorskiej.

9 rewir — stanowi terytorjum objęte: północną stroną ul. Smutnej od granicy miasta do ul. Spornej, zachodnią stroną ul. Spornej do ul. Chłodnej, północną stroną ul. Chłodnej i Lwowskiej do ul. Franciszkańskiej, zachodnią stroną ul. Franciszkańskiej do ul. Aleksandryjskiej, północną stroną ul. Aleksandryjskiej i Starego Rynku do ul. Zgierskiej, wschodnią stroną ul. Zgierskiej do Bałuckiego Rynku, południową stroną Bałuckiego Rynku do ul. Łagiewnickiej, wschodnią stroną ul. Łagiewnickiej do granicy miasta i granicą miasta do ulicy Smutnej oraz obejmuje gminę Nowosolną.

10 rewir — stanowi terytorjum objęte: zachodnią stroną ul. Łagiewnickiej od granicy miasta do Bałuckiego Rynku, północną stroną Bałuckiego Rynku do ul. Zgierskiej, zachodnią stroną ul. Zgierskiej do ul. Lutomiarskiej, północną stroną ul. Lutomiarskiej do ul. Stolarskiej, zachodnią stroną ul. Stolarskiej do

rzeki Łódki, północną stroną rzeki Łódki do toru kolejowego, wschodnią stroną toru kolejowego i północną stroną ul. Pszennej i Siewnej do granicy miasta i granicą miasta do ul. Łagiewnickiej.

11 rewir — stanowi terytorjum objęte: północną stroną ul. Biegunowej i Srebrzyńskiej od granicy miasta do toru kolejowego, wschodnią stroną toru kolejowego do ul. 11-go Listopada, północną stroną ul. 11-go Listopada do ulicy Zachodniej, wschodnią stroną ul. Zachodniej do ul. Zawadzkiej, północną stroną ul. Zawadzkiej do ul. Piotrkowskiej, zachodnią stroną ul. Piotrkowskiej, Placu Wolności, Nowomiejskiej i Zgierskiej do ul. Lutomiarskiej, południową stroną ul. Lutomiarskiej do ul. Stolarskiej, wschodnią stroną ul. Stolarskiej do rzeki Łódki, południową stroną rzeki Łódki do toru kolejowego, zachodnią stroną toru kolejowego do ul. Pszennej, południową stroną ul. Pszennej i Siewnej do granicy miasta i granicą miasta do ulicy Biegunowej.

12 rewir — stanowi terytorjum objęte: północną stroną ul. 11-go Listopada od granicy miasta do ul. Towarowej, wschodnią stroną ul. Towarowej do Aleji 1 Maja, północną stroną Aleji 1 Maja do ul. Lipowej, zachodnią stroną ul. Lipowej do ul. Zawadzkiej, północną stroną ul. Zawadzkiej do ul. Wólczańskiej, wschodnią stroną ul. Wólczańskiej do ul. Cegielnianej, północną stroną ul. Cegielnianej do ul. Piotrkowskiej, zachodnią stroną ul. Piotrkowskiej do ul. Zawadzkiej, południową stroną ul. Zawadzkiej do ul. Zachodniej, zachodnią stroną ul. Zachodniej do ul. 11-go Listopada, południową stroną ul. 11-go Listopada do toru kolejowego, zachodnią stroną toru kolejowego do ul. Srebrzyńskiej, południową stroną ul. Srebrzyńskiej i ul. Biegunowej do granicy miasta i granicą miasta do ul. 11-go Listopada **oraz obejmuje miasto Konstantynów i gminy: Babice, Bełdów, Brus, Puczniew i Rąbień.**

13 rewir — stanowi terytorjum objęte: północną stroną ul. 6-go Sierpnia od ul. Towarowej do ul. Gdańskiej, zachodnią stroną ul. Gdańskiej do ul. Zielonej, północną stroną ul. Zielonej do ul. Piotrkowskiej, zachodnią stroną ulicy Piotrkowskiej do ul. Cegielnianej, południową stroną ul. Cegielnianej do ulicy Wólczańskiej, zachodnią stroną ul. Wólczańskiej do ul. Zawadzkiej, południową stroną ul. Zawadzkiej do ul. Lipowej, wschodnią stroną ul. Lipowej do Aleji 1 Maja, południową stroną Aleji 1 Maja do ul. Towarowej i wschodnią stroną ul. Towarowej do ul. 6-go Sierpnia.

14 rewir — stanowi terytorjum objęte: północną stroną ul. Andrzeja od ul. Towarowej do ul. Piotrkowskiej, zachodnią stroną ul. Piotrkowskiej do ulicy Zielonej, południową stroną ul. Zielonej do ul. Gdańskiej, wschodnią stroną ul. Gdańskiej do ul. 6-go Sierpnia, południową stroną ul. 6-go Sierpnia do ulicy Towarowej i wschodnią stroną ul. Towarowej do ul. Andrzeja.

15 rewir — stanowi terytorjum objęte: wschodnią stroną Aleji Unji od ul. 11-go Listopada do ul. Karolewskiej, północną stroną ul. Karolewskiej do ul. Kopernika i Kolejowej oraz północną granicą parku Ks. J. Poniatowskiego i północną stroną ul. Anny do ul. Piotrkowskiej, zachodnią stroną ul. Piotrkowskiej do ul. Andrzeja, południową stroną ul. Andrzeja do ul. Towarowej, zachodnią stroną ul. Towarowej do ul. 11-go Listopada i toru kolejowego i południową stroną ul. 11-go Listopada do Aleji Unji.

16 rewir — stanowi terytorjum objęte: zachodnią stroną ul. Pabjanickiej od granicy miasta do ul. Piotrkowskiej, zachodnią stroną ul. Piotrkowskiej do ul. Anny, południową stroną ul. Anny i południową granicą parku Ks. J. Poniatowskiego do ul. Karolewskiej, południową stroną ul. Karolewskiej do Aleji Unji, zachodnią stroną Aleji Unji do ul. 11-go Listopada, południową stroną ulicy 11-go Listopada do granicy miasta i granicą miasta do ulicy Pabjanickiej.

17 rewir — do czynności związanych ze skierowaniem egzekucyj do nieruchomości (opis i sprzedaż) obejmuje terytorjum łódzkiego okręgu sądowego.

Pozostała część powiatu łódzkiego, stanowiąca właściwość terytorjalną sądów grodzkich w Zgierzu, Tuszynie i Łodzi (co do Łodzi — Ruda Pabjanicka i Radogoszcz):

1 rewir egzekucyjny — obejmuje miasta: Zgierz i Aleksandrów oraz gminy: Bruzyca Wielka, Lućmierz i Łagiewniki, należące do właściwości sądu grodzkiego w Zgierzu oraz gminę Radogoszcz, należącą do właściwości sądu grodzkiego w Łodzi.

2 rewir egzekucyjny — obejmuje miasto Tuszyn i gminy: Brójce, Chojny, Czarnocin, Gospodarz, Kruszów i Wiskitno, należące do właściwości sądu grodzkiego w Tuszynie oraz miasto Rudę - Pabjanicką, należącą do właściwości sądu grodzkiego w Łodzi.

POWIAT BRZEZIŃSKI.

1 rewir egzekucyjny — obejmuje miasto Brzeziny oraz gminy: Długie, Gałkówkę, Lipiny, Mikołajów i Popień, należące do właściwości sądu grodzkiego w Brzezinach.

2 rewir egzekucyjny — obejmuje miasta: Stryków i Główno oraz gminy: Biała, Bratoszewice, Dmosin, Dobra i Niesułków, należące do właściwości sądu grodzkiego w Strykowie oraz gminę Mrozę Dolną, należącą do właściwości sądu grodzkiego w Brzezinach.

POWIAT ŁASKI.

1 rewir egzekucyjny — obejmuje miasto Pabjanice oraz gminy: Dłutów, Górka Pabjanicka i Widzew, należące do właściwości sądu grodzkiego w Pabjanicach.

Wyżej wymienione rewiry egzekucyjne przydziela się poszczególnym komornikom sądowym według następującego porządku:

1 rewir z siedzibą w Łodzi — komornikowi Leonardowi Naborowskiemu, Główna 17.

2 rewir z siedzibą w Łodzi — komornikowi Bronisławowi Pingielskiemu, Południowa 20.

3 rewir z siedzibą w Łodzi — komornikowi Kazimierzowi Suzinowi, Szkolna 14.

4 rewir z siedzibą w Łodzi — komornikowi Stefanowi Zajkowskiemu, Traugutta 10.

5 rewir z siedzibą w Łodzi — komornikowi Adamowi Łagodzińskiemu, Kilińskiego 55.

6 rewir z siedzibą w Łodzi — komornikowi Leonowi Wąsowskiemu, Wólczańska 10.

7 rewir z siedzibą w Łodzi — komornikowi Stefanowi Górskiemu, Sienkiewicza 9.

8 rewir z siedzibą w Łodzi — komornikowi Janowi Jabczykowi, Południowa 20.

9 rewir z siedzibą w Łodzi — komornikowi Zygmuntowi Makowskiemu, Narutowicza 49.

10 rewir z siedzibą w Łodzi — komornikowi Stanisławowi Stopczyńskiemu, Konstantynowska 51.

11 rewir z siedzibą w Łodzi — komornikowi Adamowi Jaroszyńskiemu, Zachodnia 72.

12 rewir z siedzibą w Łodzi — komornikowi Tomaszowi Chorzelskiemu, Sienkiewicza 67.

13 rewir z siedzibą w Łodzi — komornikowi Stanisławowi Dulkowskiemu, Gdańska 6.

14 rewir z siedzibą w Łodzi — komornikowi Janowi Rzymowskiemu, Sienkiewicza 67.

15 rewir z siedzibą w Łodzi — komornikowi Józefowi Tomaszewskiemu, Zachodnia 36.

16 rewir z siedzibą w Łodzi — komornikowi Rafałowi Sakkiłariemu, Radwańska 3.

17 rewir z siedzibą w Łodzi — komornikowi Alojzemu Gałczyńskiemu, Szkolna 14.

POWIAT ŁÓDZKI.

1 rewir z siedzibą w Zgierzu — komornikowi Bronisławowi Dembowskiemu.

2 rewir z siedzibą w Tuszynie — komornikowi Ludwikowi Hollasowi.

POWIAT BRZEZINSKI.

1 rewir z siedzibą w Brzezinach — komornikowi Wacławowi Walterowi.

2 rewir z siedzibą w Strykowie — komornikowi Zygmuntowi Niewęglowskiemu.

POWIAT ŁASKI.

1 rewir z siedzibą w Pabjanicach — komornikowi Kazimierzowi Garczyńskiemu.

Pozostałe rewiry egzekucyjne w powiatach: łaskim z siedzibą komornika w Łasku i łęczyckim z siedzibami komorników w Łęczycy i Ozorkowie pozostają bez zmian.

Podział niniejszy obowiązuje od dnia 1-go lipca 1929 roku.

K O M U N I K A T

w sprawie przejmowania materiałów uzbrojenia od władz administracyjnych i sądowych.

Ministerstwo Spraw Wojskowych (Departament Uzbrojenia) pismem z dnia 18 czerwca 1929 r. L. 1907/og/org. zawiadomiło Ministerstwo Sprawiedliwości, że w sprawie przejmowania materiałów uzbrojenia od władz administracyjnych i sądowych wydało następujący okólnik:

Sprawę przejmowania materiałów uzbrojenia (znalezionych, odebranych) przekazywanych przez władze administracyjne (policja państwowa, straż celna i t. p.), władze sądowe (lica czynu) regulują w następujący sposób:

Wojskowy Zakład Zaopatrzenia Uzbrojenia (Główne i pomocnicze składnice Uzbrojenia) mogą przyjmować materiał uzbrojenia (broń artyleryjska, małokalibrowa, przyrządy optyczne i miernicze, materiały wybuchowe, materiały obrony przeciwgazowej, przybory, przyrządy, opakowanie i t. p.) w wypadku, gdy:

1) materiał ten posiada charakter materiału wojskowego i należy do jednego z działów uzbrojenia materiału uzbrojenia, wyszczególnionego poniżej,

2) pochodzenie wojskowe tego materiału zostało przez fachowców stwierdzone. Dotyczy ono materiału uzbrojenia, zarówno wyprodukowanego w kraju, jak i zagranicą, względnie pochodzącego z b. państw zaborczych,

3) materiał pochodzenia nie wojskowego, jeżeli jest typu pokrewnego z wojskowym i ze względu na swój charakter i bezpieczeństwo publiczne, musi być usunięty, lub zniszczony (prochy, materiały wybuchowe i t. p.).

Przy przyjmowaniu broni należy się kierować następującymi wytycznymi:

A) broń artyleryjska:

do broni artyleryjskiej zaliczyć należy działa wszelkich kalibrów, przodki, jaszczce, części składowe i zapasowe, bez względu na pochodzenie i cechy.

B) broń małokalibrowa maszynowa:

do niej zaliczyć należy karabiny maszynowe ciężkie, lekkie, ręczne, części składowe i zapasowe, bez względu na kaliber, pochodzenie i cechy.

C) broń palna małokalibrowa długa:

do niej zaliczyć należy broń małokalibrową typu wojskowego, magazynową lub jednostrzałową, gwintowaną, kalibru 6,3 mm. w górę, na kulę z płaszczem twardym lub o lufie na kulę miękką (ołowianą 9 mm. w górę), jak również przerobioną z typu wojskowego, bez względu na system i kaliber.

D) broń palna krótka:

do niej zaliczyć należy broń, posiadającą następujące cechy:

a) wyrobu polskiego, oznaczoną orłem państwowym i literami W. P.,

b) niemiecką systemu Browning'a, Parabellum, Schwarzlose, posiadające następujące cechy, umieszczone na prawej stronie szkieletu oraz dolnej części lufy:

— korona częstokroć z kulką u góry, u dołu litera duże „U”, przyczem broń ostrzelana posiada ponadto nad tą koroną albo obok niej drugą koronę większą z krzyżykiem u góry,

c) austriacką systemu Steyera, Mausera, Frommera, o cechach: korona z krzyżykiem u góry w obwodzie, względnie bez obwodu, a pod koroną litera „k”. Z liczby tej broni, broń wyrabiana w Wiedniu, posiada pozatem monogram z liter „V.”, „Y.” i „E.”, a broń wyrabiana w Budapeszcie, — niezamknięte u góry serce z rzymską jedyneką w tem niedomknięciu,

d) rosyjską systemu Nagana z wybitem godłem państwowym (orzełek dwugłowy), pod którym zamieszczony jest znak fabryczny: dwa blisko położone obok siebie znaczki, przypominające literę „X”.

We wszystkich b. państwach zaborczych cechy na krótkiej broni palnej, charakteryzujące jej wojskowe pochodzenie, umieszczane były na prawej stronie szkieletu oraz na dolnej części lufy.

E) broń biała lance:

baghety, szable, sztylety wszelkich wzorów i narodowości, o ile posiadają cechy materiału wojskowego.

F) Przyrządy optyczne i miernicze:

lornetki, goniometr busole, busole, poziomnice, celowniki artyleryjskie, lunety zwykłe i nożycowe, oraz wszelkie przyrządy optyczne i miernicze, związane z bronią.

G) Amunicja:

- 1) artyleryjska wszelkich rodzajów, kalibrów i pochodzenia,
- 2) małokalibrowa wyrobu polskiego, zagranicznego i z b. państw zaborczych typu wojskowego bez względu na pochodzenie i rodzaj (ostra, ślepa, szkolna i t. p.),
- 3) granaty ręczne, karabinowe i specjalne, bez względu na rodzaj, pochodzenie i cechy,
- 4) specjalna bez względu na rodzaj, kaliber, cechy i pochodzenie,
- 5) wszelkie elementy amunicji zarówno nowe, jak i używane.

H) Prochy i materiały wybuchowe:

używane w armji, bez względu na rodzaj i pochodzenie.

I) Materiał obrony przeciwgazowej:

do niego zaliczyć należy: maski przeciwgazowe, pochłaniacze, puszkę, aparaty tlenowe i t. p., gdy stwierdzone zostało, że materiały te stanowią własność wojskową.

J) Opakowanie:

do broni, amunicji i materiałów obrony przeciwgazowej typu wojskowego i zastępcze używane w armji, zagranicą i w b. armjach zaborczych, posiadające napisy w języku polskim lub obcym, określającym przeznaczenie, pochodzenie oraz zawartość: — opakowanie doraźne, służące do transportu materiałów uzbrojenia, należące do wysyłającego, tylko w wypadku, gdy nadawca nie zastrzeże sobie zwrotu.

K) Wszelkie maszyny, przybory, przyrządy i narzędzia pochodzenia wojskowego, służące do wyrobu i naprawy materiałów uzbrojenia oraz funkcjonowania i konserwacji, w wypadku, gdy stwierdzone zostało, że materiały te stanowią bezsprzeczną własność zakładów i instytucyj uzbrojenia i formacyj liniowych.

Do przyjmowania materiałów uzbrojenia (znalezionych, odebranych, zdeponowanych) upoważniam Wojskowy Zakład Zaopatrzenia Uzbrojenia (Główne i pomocnicze składnice uzbrojenia), — w szczególności:

- 1) Główną Składnicę Uzbrojenia Nr. 1 Warszawa — Cytadela dla broni, amunicji, materiałów wybuchowych i materiałów obrony przeciwgazowej,
- 2) Główną Składnicę Uzbrojenia Nr. 2 — Dęblin — Stawy, Główną Składnicę Uzbrojenia Nr. 4 — Regny dla amunicji i materiałów wybuchowych,
- 3) Główną Składnicę Uzbrojenia Nr. 3 — Przemysł dla broni, amunicji i materiałów wybuchowych,
- 4) Pomocnicze Składnice Uzbrojenia Nr. 1 — 10 — dla broni, amunicji, materiałów wybuchowych i materiałów obrony przeciwgazowej,

5) Pomocniczą Składnicę Uzbrojenia Nr. 11 Wilno — dla amunicji i materiałów wybuchowych.

Władze administracyjne i sądowe, znajdujące się na terenie danego O. K. przekazywać mogą materiały uzbrojenia (broń, amunicję, materiał wybuchowy i materiał obrony przeciwgazowej) zasadniczo do pomocniczych składnic uzbrojenia Nr. 1 — 10, zaś do głównych składnic uzbrojenia tylko materiały, do których odbioru uprawnione one zostały wyżej.

Wojskowy Zakład Zaopatrzenia Uzbrojenia (główne i pomocnicze składnice uzbrojenia) obowiązany jest ten materiał odebrać i wydać wzamian pokwitowaną według obowiązujących w tej mierze przepisów.

Wysyłanie materiału uzbrojenia wyszczególnionego w punkcie A, B, C, D, E, F, I, J i K przez władze administracyjne i sądowe do miejsca postoju pomocniczych względnie głównych składnic uzbrojenia odbywa się na koszt tych składnic, przyczem w wypadku konieczności transportowania materiałów uzbrojenia drogą kołową (kołami, samochodem) porozumieją się odnośnie władze z zarządcami składnic co do sposobu dostarczenia środków przewozowych na ten cel.

Środki przewozowe w miejscu postoju składnicy uzbrojenia powinien dostarczyć zarządca odnośnej składnicy, względnie pokryć koszt przewozu. Natomiast wysyłanie materiału uzbrojenia wyszczególnionego w punkcie G, H może nastąpić dopiero po stwierdzeniu przez fachowca składnicy uzbrojenia przydatności i możliwości transportowania tego materiału. W wypadku, gdyby transportowanie tego materiału uzbrojenia nasuwało wątpliwości i mogłoby ewentualnie zagrażać bezpieczeństwu publicznemu, powinien tenże, za uprzednim zezwoleniem odnośnej władzy, materiał ten zniszczyć.

Koszta związane z tą pracą powinien pokryć Wojskowy Zakład Zaopatrzenia Uzbrojenia (składnica uzbrojenia) z kredytów na ten cel przewidzianych.

W razie konieczności otrzymania pomocy do prac, związanych z załadowaniem lub zniszczeniem, dokonywanych poza miejscem postoju składnicy uzbrojenia, powinien fachowiec składnicy uzbrojenia zwrócić się do władz lokalno-garnizonowych o pomoc, zaś w razie braku tych władz na miejscu, do władz administracyjnych.

W związku z powyższym anuluję jednocześnie zarządzenie Departamentu Uzbrojenia M. S. Wojsk. L. 28336/Br. R. M. z dnia 24/IX.25 r., L. 23703/Br. R. M. z dnia 5/XI.26 r., 21730/Br. R. M. z dnia 14/X.27 r., 25077/Br. R. M. z dnia 8/XI.27 r., 27219/Am. z dnia 22/X.27 r. i 30171/Or./Org. z dnia 23/XII.27 r.

K O M U N I K A T

w sprawie przyjmowania papierów wartościowych przez władze i urzędy państwowe jako wadja i kaucje zabezpieczające interesy Skarbu.

Do wiadomości wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ministerstwo Skarbu, Warszawa, dnia 15 lipca 1929 r. L. D. II. 2841/2.
Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 13 lipca 1929 r. o wysokości sumy, do jakiej mogą być przyjmowane papiery wartościowe przez władze i urzędy państwowe jako wadja przy przetargach oraz kaucje na zabezpieczenie wszelkiego rodzaju umów lub zaliczek, wypłacanych na dostawy i roboty rządowe

jak również na zabezpieczenie udzielanych przez Skarb Państwa kredytów akcyzowych, celných i transportowych.

Termin płatn. kuponu	NAZWA PAPIERU	Wartość nominalna	Wartość depozytowa w złotych
A. Papiery państwowe.			
1/IV i 1/X	6 ⁰ / ₁₀₀ poz. dol. 1920 r. (Dz. U. R. P. z 1919 r. Nr. 29, poz. 252)	\$ 100	600
1/II i 1/VIII	10 ⁰ / ₁₀₀ poz. kol. Serja I (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 5, poz. 40) oraz (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 83, poz. 798)	fr. zł. 100	140
2/I i 1/VII	5 ⁰ / ₁₀₀ państw. poz. konw. z 1924 r. (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 35, poz. 324)	zł. 100	40
2/I i 1/VII	5 ⁰ / ₁₀₀ konwers. poz. kol. z 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 89, poz. 509)	zł. 100	35
1/II i 1/VIII	5 ⁰ / ₁₀₀ obl. Serji II prem. poz. dolar. (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 129, poz. 919)	\$ 5	40
15/X i 15/IV	7 ⁰ / ₁₀₀ poz. stabil. z 1927 r. (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 88, poz. 789)	\$ 100 £ 100	650 3.160
1/IV i 1/X	4 ⁰ / ₁₀₀ prem. poz. inwest. (Dz. U. R. P. Nr. 14 poz. 99 z 1928 r.)	zł. w zł. 100	85
B. Listy zastawne i obligacje państwowych instytucji kredytowych.			
30/VI i 31/XII	8 ⁰ / ₁₀₀ listy zastawne B. G. K., opiewające na złote w złocie, Serja A, B, C, D, E.	zł. w zł. *) 100	125
1/IV i 1/X	8 ⁰ / ₁₀₀ obl. komun. B. G. K., opiewające na złote w złocie, wzgl. franki szw., wzgl. dolary, funty szterl. lub floreny holenderskie	zł. w zł. *) 100	125
1/IV i 1/X	7 ⁰ / ₁₀₀ oblig. Banku Gosp. Kraj.	zł. w zł. 100	65
30/VI i 31/XII	7 ⁰ / ₁₀₀ listy zast. B. G. K.	zł. w zł. 100	65
30/VI i 31/XII	4 ¹ / ₂ ⁰ / ₁₀₀ listy zast. b. Banku Krajowego Serja II, III, IV, V przejęte i skonwertowane przez B. G. K. na złote	zł. 100	35
30/VI i 31/XII	4 ⁰ / ₁₀₀ listy zast. b. Banku Krajowego Serja II, III, IV, V przejęte i skonwertowane przez B. G. K. na złote	zł. 100	32

*) Według parytetu złotego, określonego art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 65) względnie 172 zł. w złocie według parytetu ustalonego art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 5.XI. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) w sprawie zmiany ustroju pieniężnego.

Termin płatn. kuponu	NAZWA PAPIERU	Wartość nominalna	Wartość depozytowa w złotych
1/IV i 1/X	4 ¹ / ₂ ⁰ / ₁₀₀ obl. komun. b. Banku Krajowego Serja B, C, D przejęte i skonwertowane przez B. G. K. na złote	zł. 100	32
1/IV i 1/X	4 ⁰ / ₁₀₀ obl. komun. b. Banku Krajowego, przejęte i skonwertowane przez B. G. K. na złote	zł. 100	30
1/IV i 1/X	4 ⁰ / ₁₀₀ konwers. obl. kolej. b. Banku Krajowego, przejęte i skonwertowane przez B. G. K. na złote	zł. 100	27
2/I i 1/VII	8 ⁰ / ₁₀₀ listy zastawne Państw. Banku Rolnego Serji I i II	zł. w zł. *) 100	125
2/I i 1/VII	7 ⁰ / ₁₀₀ listy zast. Państw. Banku Rolnego	zł. w zł. 100	65
C. Listy zastawne instytucji kredytowych prywatnych, gwarantowane przez Skarb Państwa.			
1/IV i 1/X	7 ⁰ / ₁₀₀ i 8 ⁰ / ₁₀₀ listy zast. Tow. Kred. Przem. Polsk. (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 737 z r. 1920).	£ 1	28
D. Listy zastawne i obligacje krajowych towarzystw kredytu długoterminowego za zabezpieczeniem prawnym (pupilarnem) w rozumieniu p. 4 art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 141)			
E. Akcje Banku Polskiego		zł. 100	75 ⁰ / ₁₀₀ ceny giełdowej 115

Papiery wartościowe, przyjmowane jako wadja i kaucje, winny być zaopatrzone w bieżący kupon.

Upřednie obwieszczenia w tymże przedmiocie tracą moc obowiązującą. Przepisy niniejsze obowiązują z dniem ogłoszenia.

I N S T R U K C J A

dla Centralnej Apteki Działów Pracy Więzień, wydana przez Ministerstwo Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i Najwyższą Izba Kontroli.

A. PRZEPISY OGÓLNE.

Cel i zadania Apteki.

§ 1. Celem dostarczania dla więzień środków i pomocy lekarskich jest zorganizowana Centralna Apteka Działów Pracy Więzień (dalej zwana Apteką) pod zwierzchnim nadzorem Naczelnego Lekarza Więzień.

§ 2. Apteka nie jest przedsiębiorstwem dochodowym, mającem na celu przysparzanie czystych zysków, lecz przedsiębiorstwem, opartem na samowystarczalności t. j. na zasadzie pokrywania z dochodów Apteki wszystkich własnych kosztów zarówno eksploatacyjnych, jak i inwestycyjnych.

§ 3. Apteka stosuje się do wszystkich wymagań farmakopei aptekarskiej i podlega w tym względzie dozorowi Inspektoratu Farmaceutycznego.

§ 4. Funduszami Apteki dysponuje Dyrektor Departamentu Karnego na wniosek Wydziału Pracy Więźniów.

§ 5. O likwidacji Apteki orzeka Dyrektor Departamentu Karnego w porozumieniu z Wydziałem Pracy Więźniów i Naczelnym Lekarzem Więzień.

Personel Apteki.

§ 6. Apteką zarządza w charakterze pracownika kontraktowego farmaceuta.

Do pomocy powyższemu pracownikowi mogą być w miarę potrzeby dodane inne siły fachowe i dozorcze w charakterze pracowników kontraktowych.

§ 7. Umowę z Zarządzającym Apteką zawiera Wydział Pracy Więźniów, z personelem zaś pomocniczym Zarządzający tą Apteką. Wszystkie umowy z pracownikami kontraktowymi Apteki zatwierdza Dyrektor Departamentu Karnego na wniosek Wydziału Pracy Więźniów i Naczelnego Lekarza Więzień.

§ 8. Obliczanie i wypłatę uposażenia pracowników Apteki uskutecznia Wydział Pracy Więźniów.

§ 9. Do obowiązków Zarządzającego Apteką poza zarządzeniem Apteki należy:

- a) należyte i terminowe wykonywanie wszelkich zamówień zarządów więzień na dostarczenie lekarstw i pomocy lekarskich,
- b) podawanie Wydziałowi Pracy Więźniów przynajmniej jeden raz na każdy kwartał obowiązującego Aptekę cennika środków lekarskich celem ogłoszenia go w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości,
- c) nabywanie lekarstw i pomocy lekarskich pod kontrolą Naczelnego Lekarza Więzień,
- d) nabywanie inwentarza martwego dla Apteki, który zużywa się w przeciągu czasu krótszego, jak jeden rok,
- e) nabywanie i sprzedaż inwentarza martwego, amortyzującego się w przeciągu czasu ponad jeden rok na mocy zezwolenia wydanego każdorazowo przez Departament Karny,
- f) wykonywanie w laboratorium Apteki wyrobów laboratoryjnych,
- g) nadzór nad przechowywaniem na składzie środków lekarskich i wyrobów laboratoryjnych,
- h) prowadzenie zgodnie z niniejszą instrukcją rachunkowości i korespondencji,
- i) sporządzanie dla Wydziału Pracy Więźniów wszelkich sprawozdań z działalności Apteki.

Zakupy środków i pomocy lekarskich.

§ 10. Zakupy środków i pomocy lekarskich uskutecznia Zarządzający Apteką na podstawie wypisanego w księdze zamówień zamówienia, zaakceptowanego przez Naczelnego Lekarza Więzień.

§ 11. Zamówienie uskutecznia się na podstawie ofert, zażądanych od najmniej trzech znanych firm przy uwzględnieniu najkorzystniejszej pod względem ceny i jakości towaru. Oferty zarejestrowane w dzienniku podawczym Departamentu Karnego, powinny być przechowywane w Aptece w należyтым porządku w przeznaczonych na ten cel aktach.

§ 12. Po sprawdzeniu zgodności rachunków z otrzymanym towarem, pokwitowaniu z odbioru towaru i zapisaniu przychodu w dzienniku towarowym, oraz kartotece, na rachunkach za otrzymane środki lecznicze czyni się adnotację o zgodności odebranego towaru z wystawionym rachunkiem, pozatem wystawia się numer pozycji dziennika przychodowego.

§ 13. Wspomniane rachunki sprawdzone i zaakceptowane przez Naczelnego Lekarza Więzień, Wydział Pracy Więźniów opłaca i przechowuje w aktach buchalterji Wydziału.

§ 14. Na drobne wydatki, związane z prowadzeniem Apteki, oraz na zakup w nagłych wypadkach lekarstw, nie znajdujących się na składzie w Aptece, Zarządzający Apteką otrzymuje od Wydziału Pracy Więźniów zaliczki do wysokości 400 zł., z których wylicza się nie później jak przed upływem jednego miesiąca.

Sprzedaż środków lekarskich i lekarstw.

§ 15. Na wysłane do więzień lekarstwa Zarządzający Apteką wystawia rachunki w dwóch egzemplarzach, przyczem jeden rachunek pozostaje w Aptece, jako dowód rozchodowy dla dziennika towarowego, drugi zaś wraz z wtórnikiem listu przewozowego przesyła się do Wydziału Pracy Więźniów dla dalszego załatwienia.

§ 16. Środki lekarskie jak również wyroby laboratoryjne, wysyłane do więzień są kalkulowane po cenie niewyższej od rynkowej. Do wszystkich przesyłanych środków lekarskich dolicza się oddzielnie koszt przesyłki i naczyń.

§ 17. Rozrachunki z Zarządami więzień za pobrane lekarstwa prowadzi Wydział Pracy Więźniów.

B. RACHUNKOWOŚĆ APTEKI.

§ 18. Wszelkie obroty Apteki księguje się w Wydziale Pracy Więźniów łącznie z obrotami tegoż Wydziału. Zarządzający Apteką prowadzi tylko niezbędne księgi pomocnicze:

- a) dzienniki towarowe przychodowy i rozchodowy oraz kartotekę,
- b) księgę inwentarzową,
- c) księgę zamówień,
- d) księgę kontroli spirytusu, oraz
- e) księgę laboratoryjną.

Dzienniki towarowe przychodowy i rozchodowy oraz kartoteka.

§ 19. Do dziennika towarowego przychodowego zapisuje się wszystkie nabyte środki i pomoce lekarskie z wyszczególnieniem ilości i ceny nabycia oraz wykonane w Aptece preparaty z podaniem ilości i ceny kosztu własnego wy-

robu. Nabyte środki i pomoce lekarskie zapisuje się na podstawie rachunków firm z podaniem numeru i daty każdego rachunku. Na rachunkach należy zaznaczyć pozycję dziennika towarowego przychodowego, pod którą dane rachunki zostały zapisane. Wykonane w Aptece preparaty zapisuje się z podaniem właściwej pozycji księgi laboratoryjnej.

§ 20. Do dziennika towarowego rozchodowego zapisuje się wszystkie wysłane do więzień środki i pomoce lekarskie z podaniem ich ilości, ceny i numeru rachunku Apteki, oraz zużyte na wyrób w Aptece preparatów środków z podaniem ilości, ceny ich nabycia i właściwej pozycji księgi laboratoryjnej.

§ 21. Bieżący przychód i rozchód środków i pomocy lekarskich, stanowiących zapas apteki, zapisuje się na podstawie dokumentu na odpowiednich kartach kartoteki. W kartotece nie tylko wszelkie środki i pomoce lekarskie posiadają swoją oddzielną kartę, lecz również każda odmiana jakiegokolwiek środka, odróżniająca się jakością.

Pomoce lekarskie, nienależące do zapasu Apteki, zachowują się na oddzielnej karcie zbiorowej kartoteki.

§ 22. Na przychód do kartoteki powinny być zapisywane wszystkie towary zakupione, zwrócone przez więzienia oraz nadwyżki. Towary zakupione należy zapisywać na przychód po cenie nabycia, nadwyżki po ostatniej cenie kupna, zwrócone zaś po cenie sprzedaży.

Na dowodzie przychodowym powinna być zrobiona adnotacja, że towar został przyjęty i zapisany w kartotece na przychód (Nr. pozycji i data przyjęcia). Przy zapisywaniu do kartoteki na przychód jakiegokolwiek towaru należy w odpowiedniej rubryce stosownej karty zaznaczyć: datę przyjęcia, nazwę firmy lub dostawcy, datę rachunku, pozycję dziennika, ilość względnie miarę lub wagę, cenę jednostkową i ogólną wartości.

§ 23. Na rozchód do kartoteki zapisuje się bieżące wszystkie towary sprzedane, użyte na wyroby laboratoryjne i na potrzeby Apteki, manca towarów oraz towary zniszczone. Towary sprzedane zapisuje się na rozchód po cenie rynkowej, użyte zaś na wyroby laboratoryjne, na potrzeby Apteki, manca oraz towary zniszczone po cenie kupna.

§ 24. Specjalną grupę w kartotece zajmują wyroby laboratoryjne, wykonane w laboratorium Apteki. Każdy wyprodukowany w laboratorium środek posiada w kartotece oddzielną kartę. Na przychód na odpowiedniej karcie wyprodukowanego środka, zapisuje się zużyte na ten cel środki lecznicze po cenie kupna; na rozchód zaś środek wyprodukowany po cenie rynkowej.

§ 25. Zapasowe karty kartoteki winny być ponumerowane, przechowywane u Naczelnego Lekarza Więzień i wydawane Aptece za pokwitowaniem. Wypełnione karty kartoteki przechowuje się oddzielnie.

§ 26. W końcu okresu budżetowego powinno być dokonane obliczenie remanentu towarów w naturze i pozostałości porównane z pozostałościami na kartach w kartotece. Remanent w kartach kartoteki powinien w zupełności odpowiadać remanentowi w naturze. Wszystkie wyniki z porównania remanentu nadwyżki lub braki towarów powinny być stwierdzone protokółarnie i zapisane w odpowiednich kartach kartoteki na przychód lub rozchód.

Szczegółowy protokół o nadwyżkach lub brakach powinien być podpisany przez Naczelnego Lekarza Więzień, przedstawiciela Wydziału Pracy Wię-

niów oraz Zarządzającego Apteką. Protokoły są sporządzane w dwóch egzemplarzach, jeden pozostaje w Aptece, drugi zaś egzemplarz przesyła się do buchalterji Wydziału Pracy Więźniów dla odpowiedniego zaksięgowania.

Księga inwentarzowa.

§ 27. Do księgi inwentarzowej zapisuje się na przychód przedmioty, służące do użytku Apteki, a nie przeznaczone na sprzedaż. Przy zapisywaniu podaje się numer bieżący i datę nabycia, nazwę przedmiotu, od kogo nabyto, numer lub datę dokumentu oraz wartość pieniężną, a na odpowiednim dokumencie wypisuje się pozycje księgi inwentarzowej.

§ 28. W Aptece powinien być wywieszony spis inwentarza z oznaczeniem numerów księgi inwentarzowej. Do inwentarza należy wpisywać tylko te przedmioty i narzędzia, które nie zużywają się w ciągu jednego roku.

§ 29. Skreślanie z inwentarza przedmiotów zniszczonych lub zużytych skutecznia się na podstawie protokołów, sporządzonych w dwóch egzemplarzach i podpisanych przez Naczelnego Lekarza Więzień, przedstawiciela Wydziału Pracy Więźniów i Zarządzającego Apteką. Jeden egzemplarz protokołu przechowuje się w aktach Apteki, drugi zaś przesyła się do Wydziału Pracy Więźniów, celem odpowiedniego zaksięgowania.

Księga zamówień.

§ 30. Wszelkie zamówienia towarów dla Apteki powinny być wypisywane w dwóch egzemplarzach (przy pomocy kalki) w księdze zamówień. Zamówienia powinny być podpisane przez Naczelnego Lekarza Więzień i Zarządzającego Apteką. W zamówieniach należy wymieniać numer zapotrzebowania, datę, nazwisko dostawcy, przedmioty żądane i ich cenę.

Księga kontroli spirytusu.

§ 31. Księgę kontroli spirytusu należy prowadzić ściśle według wymagań Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Księga laboratoryjna.

§ 32. Księga laboratoryjna służy do zapisywania środków lekarskich, zużytych do wyrobu złożonych preparatów.

Wskazówki ogólne.

§ 33. Wszystkie księgi należy prowadzić czysto, systematycznie i bez zaległości. Wszelkie poprawki powinny być robione czerwonym atramentem i w ten sposób, by pozycje przekrośnione można było odczytać.

§ 34. Wszystkie stronicy ksiąg rachunkowych Apteki powinny być ponumerowane, przesnurowane i opieczętowane z odnotowaniem na ostatniej stronicy ilości przesnurowanych stron lub foljo, poświadczonym przez Departament Karny.

§ 35. Dzienniki towarowe przychodowy i rozchodowy uzgadnia się co miesiąc z księgami buchalterji Wydziału Pracy Więźniów.

Zamknięcia ksiąg.

§ 36. W ostatnim dniu powszednim okresu budżetowego spisuje się remanenty wszystkich środków i pomocy lekarskich oraz przedmiotów inwentarza, tudzież sprawdza się ich stan faktyczny, poczem przystępuje się do zamknięcia ksiąg.

§ 37. Pozostałość zaliczki wpłaca się w ostatnim dniu powszednim okresu budżetowego do Centralnej Kasy Państwowej na rachunek Nr. 12 Wydziału Pracy Więźniów.

§ 38. Po należytem sprawdzeniu wszystkich poszczególnych kont w kartotece, porównaniu sald z remanentem w naturze oraz porównaniu różnic zamyka się konta w kartotece. Pozostałość towaru, wynikająca z porównania ilości przychodu i rozchodu, wycenioną po cenach nabycia, o ile ta cena nabycia nie przewyższa ceny rynkowej dodaje się do rozchodu. O ile cena nabycia przewyższa cenę rynkową, to należy wycenić wyżej wymienioną pozostałość po cenie rynkowej, wyprowadzając w ten sposób zyski względnie straty.

§ 39. Sprawozdanie rachunkowe Apteka składa Wydziałowi Pracy Więźniów w ciągu miesiąca po upływie okresu budżetowego.

§ 40. Instrukcja niniejsza obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1929 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Sieczkowski*
Podsekretarz Stanu

Uzupełnienie do wykazu zaliczek w znaczkach sądowych Dz. Urz. Nr. 5/26:

Nazwa sądu	Awans	Właściwa kasa skarbową	U w a g i
Sąd Okręgowy w Pińsku	3.000 zł.	w Pińsku	dotychczas 10.000 zł.